Написав Богдан Галюк
Субота, 28 липня 2007, 22:07

Нещодавно мама мого знайомого з болем розповідала мені про те, як змінився її син за останні півроку. Став замкнутим, небалакучим, перестав цікавитися навколишнім життям, життям власної сім'ї, і взагалі став далеким і чужим. Перестав також нормально харчуватися, схуд, побліднів. Я намагався здогадатися, що сталося з хлопцем, але нічого не придумавши, запитав про це жінку. Після тривалої паузи з її уст злетіло єдине слово: «Комп'ютер…»

«Комп'ютер, - подумав я, - добра річ, скільки інформації на ньому зберігаю сам, та й видавництво газети важко уявити без нього». Але виявляється, проблема не в самому комп'ютері, а в способі його використання. Хлопець, про якого ми говорили, став залежним від он-лайнової інтернетівської гри.

Нині про проблему інтернетозалежності потрібно заявляти у повен голос. Тепер я в цьому більш, ніж переконаний. Сьогодні все більше і більше молодих людей стають залежними від Інтернету. Можливо, ви ніколи не задумувалися над цим, але прослідкуйте, як часто обіцяючи собі: «Я тільки на п'ять хвилин, пошту перевірити», вставали від комп'ютера через години дві і то лише тоді, коли закінчувалися гроші або зачинявся Інтернет-клуб. А після того в голові народжувалися досить логічні думки: «Хтось п'є горілку, хтось зловживає наркотиками, а я просто сиджу в Інтернеті. Не такий вже це й великий гріх! Тим більше, що в Інтернеті я спілкуюся з цікавими людьми, знаходжу корисну інформацію…»

Що ж штовхає молоду людину, забуваючи про навчання, дім та інші справи, годинами пропадати в клубах, не відриваючи очей від монітора? Що шукає вона на цьому міжнародному звалищі, в якому потрібно довго покопирсатися, щоб віднайти бодай «зернину»? І що знаходить?

Психологи відзначають: «Інтернетозалежність – це така сама хвороба, як наркоманія і алкоголізм. Кожен приходить у віртуал з цікавості, а залишається там на годину, на ніч, на рік, на все життя. І в кожного на це свої причини.. Комусь подобається фактор анонімності, але навіть там анонімність відносна. Комусь припадає до душі те, що можна вільно спілкуватися на будь-які теми, знайти людей зі схожими інтересами, але все це

можна відшукати і в реальному світі. Швидко й досить легко дістати будь яку інформацію? Можливо. Але через цю причину не стають залежними. Це факт».

На думку вчених, інтернетозалежність – це вид патологічної залежності, який в більшості випадків характеризується відсутністю фізіологічних факторів.

Інтернетозалежною вважається людина, яка приділяє Інтернету більше часу й уваги, ніж іншим сферам життя, жертвує заради нього реальним соціальним статусом, освітою, роботою, сімейними взаємостосунками, яка починає плутати або міняти місцями цінність реального й віртуального життя, реальних і віртуальних контактів.

Така людина вирішує свої проблеми лише в Інтернеті, що дає ілюзію легкості та незначущості проблем інших, формує такі уявлення про світ і самого себе, в яких підтримується унікальність і неповторність кожного. Перебування в Інтернеті для неї створює ілюзію приналежності до певної прогресивної групи «вибраності», відмінності від натовпу. Інтернетозалежна людина втрачає нормативну регуляцію, набуває негативізм і відторгнення соціальних норм, що породжується відносною безкарністю у віртуалі.

Що найбільше приваблює людей в Інтернеті?

По-перше, доступність і швидкість отримання інформації. Суб'єктивно стрімкість життя в Інтернеті набагато вища, ніж у реальному житті. Кількість отриманої інформації, контактів, різного роду подій на одиницю часу настільки висока, що за межами Інтернету здається, що час не летить, а нудно і повільно тягнеться.

Але це тільки перше враження, адже контакти несуть здебільшого «порожній» зміст. Ті самі розмови, жарти, суперечки. Насправді в Інтернеті нічого не відбувається.

По-друге, анонімність спілкування, використання «ніка». Можна грати кого завгодно: хлопця, дівчину, вченого чи кінозірку. А можна бути собою. Можна розкрити найпотаємніші сторони свого життя і не боятися, що це якось негативно відіб'ється у

майбутньому. Більше того, навряд вам хтось повірить.

Але якщо існує потреба постійно грати чужі ролі, можливо варто замислитися над станом свого психічного здоров'я? Вольової сфери? Ніхто не сперечається: зіграти роль розумного, сильного, успішного значно легше, ніж бути таким в реальності.

Можна сміливо кокетувати із дівчатами або хлопцями, упевнено обстоювати свою думку, адже якщо щось буде не так, можна просто миттєво зникнути й спробувати знову – на іншому форумі чи чаті під іншим «ніком». У реальному житті все це зробити набагато складніше.

І що ж виходить? Інтернет – притулок для нереалізованих, інфантильних, самотніх і безвідповідальних дітей (незалежно від біологічного віку.

Один хлопець проводить у відомій он-лайновій грі 16 діб на місяць. Тобто більше як півжиття! У ній він поважна особа. Там у нього є чудовий будинок, робота й купа грошей. У нього є кохана дівчина (хоча ніхто з впевненістю не може сказати, що то насправді дівчина).

А тут – він здоровий двадцятичотирьохрічний парубок, що висить на шиї в батьків, відриваючись від монітора лише для того, щоб поспати, набити шлунок мівіною та пивом тощо. Нещодавно його вигнали з університету (вже не вперше). Він просто «забув» з'явитися на сесію. Але це не важливо! Адже там , у віртуалі, він - король!

У всьому цьому насамперед мене цікавить духовна сторона життя таких людей. Однозначно можна сказати, що вся негативна залежність, яка руйнує особистість людини, походить від диявола і торкається, на мою думку, не тільки душевної складової людини, але в першу чергу духовної. Можу погодитися з тим, що інтернетозалежність – це така ж хвороба як алкоголізм та наркоманія.

У деяких світських друкованих ЗМІ я знайшов декілька статей на цю тему, але всі вони тільки констатували проблему – інтернетозалежність існує. Ніхто не говорить про те, як

«лікувати» людей, які страждають, самі й не підозрюючи часто цього! Але ця проблема не безвихідна. Ісус Христос лікує усі хвороби: алкоголізм, наркоманію, в тому числі й інтернетозалежність! Знаю декількох людей, які є живими свідками, колишніми пацієнтами зі схожим діагнозом! Тепер вони знову живуть у реальному світі: насолоджуються реальними стосунками, реально переживають, радіють, скучають і люблять!

Джерело: http://rubka.org.ua/0607/060701.htm